

Forfatter: Møller, Poul Martin

Titel: Udrag fra SANG TIL HANSTEEN

Citation: Møller, Poul Martin: "Skrifter i Udvalg", i Møller, Poul Martin: *Skrifter i Udvalg*, udg. af HANS BRIX ; SOPH. MICHAËLIS ; CARL S. PETERSEN ; POUL TUXEN , 1930, s. 38.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-moeller01val-shoot-idm140426999100384/facsimile.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Skrifter i Udvalg

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

SANG TIL HANSTEEN

Aldrig af Bøger og maiede Blade
Kan du begribe den store Natur;
Fuglen maa høres i Skov, under Blade,
Mat er dens Sang, naar den fængsles i Bur
Fuglenes Vrimmel,
Blomsternes Stimmel
Den maa du se, hvor den sattes af Gud;
Stjernernes Gang paa den natlige Himmel
Tager sig slet paa Papirerne ud.

Jorden, vor signede Moder og Amme,
Drømmer sin lange, dybsindige Drøm:
Den var fra Sekel til Sekel den samme,
Stadig i Tidernes flygtige Strøm.
Slægter oprinde,
Slægter forsvinde;
Kloden beholder sin vanlige Skik:
Ældgamle Vaner den holder i Minde,
Gaar, som for tusinde Vintre den gik.

Ædlingen gransked i sindrige Skrifter,
Sysled paa Brættet med Tegn og med Tal,
Grunded paa Jordens de lønlige Drifter,
Rastløse Liv i dens dybeste Hal.
Hvo kan vel raade
Mørkeste Gaade?
Spørgende Sfinksen for alle jo laa.
Faa have fristet den himmelske Naade,
Eet af dens hellige Ord at forstaa.

»Herligste Liv har en dødelig levet,
Naar han har tydet os et af dens Tegn« —
Det er den Tro, som vor Ædling har drevet
Bort fra sit Hus til Barbarernes Egn.
Ej mer i Bøger
Svaret han søger;
Rask i Naturen han henter det selv.
Alt, hvad han aner, hans Længsel forøger,
Frejdig han gaar over Bjærg, over Elv.

Held dig, vor Hansteen! Din Gaade du løste,
Snildt du forstod den bedagede Jord;
Selv af den evige Kilde du øste,
Nævnte for Sfinksen et hemmeligt Ord.
Norriges Graner,
Hjemlige Vaner
Drog saa til Hjemmet din trofaste Aand:
Her er Magneten, som kærligen maner
Nordmandens Hjærte med hellige Baand.

Kommende Sekler dit Navn vil bevare,
Hansteen! de lydt ville prise dit Vid;
Svende, som fjærnt over Bølgerne fare,
Ofte vil mindes din sindrige Flid.
Musernes Sønner
Jublende skønner
Dybt paa dit Værd, mens du vandrer paa Jord.
Ikke med Guld eller Glans vi belønner:
Tag mod vor Hilsen og Sang over Bord!